

פב:

עין משפט
נר מצוה

קָלָג א מ״י פֿ״ד מֶהֱלֵי
מִקְרָאוֹת הַלֵּבָה !
פֿעם עֶשְׂרִי רַחֵם עוֹשֵׁי י״ד
יִמְנֵן דֹּא עֲשׂוֹן כֹּד :
קָלָד ב מ״י פֿ״א מֶהֱלֵי
אִיִּקְוִי בִּיֹּאֵה הַלֵּבָה
טו :

תוספות ישנים

[illegible]

א) נראה ד"ל ומשורה לא
שרק רק עד רוני אלמלא דגם
בדרבנן בעי רבייה.

הערל פרק שמיני יבמות

יְרוּשָׁה רִאשׁוֹנָה וּשְׁנִיָּה יֵשׁ לָהּ בֵּי. פֶּרֶחַ רִאשׁוֹנָה יִרְשֶׁת אֲחֵרָה
יִתְּחַן וַיִּעֲקֹב שֵׁנִי יִרְשֶׁת יְרוּשָׁה וְיִשְׁמַע יִתְּחַן וְיִלְכֹךְ קִדְשָׁה לְעוֹלָם
וְלֹא יִתְּחַן לְפָרֶשֶׁן בֶּן דִּבְקוּךְ פֶּרֶחַ יוֹלָא רִדְפֵן (דִּקָּה דִּקָּה מו. ו) וְשֵׁן מִפְּלִיג רִבִּי
יִסּוּר בִּין תְּרוּמָה לְחֶלֶל וְשֵׁן יִתְּחַן קִדְשָׁה שֵׁנִי הִיא קִדְשָׁה עוֹרָה דְּבִקְדוּשָׁה
עוֹרָה שִׁיךְ לְחֶלֶל בִּין תְּרוּמָה לְחֶלֶל

ואנא דאמרי כרבי וי
יאשר ירשו אבותיך וי
ושניה יש להן ושלש
מאן תנא סדר עולם ר
בדרבנן לא בעינן רב
שיש בו ארבעין סא
ונטל סאה כשר וא"ר
ר' אסי א"ר יוחנן עד
רובו לא דלא נשקול
שאני הכא דאיכא ל
אנדרוגינוס נושא
מאן וליטעמיך מאי
תני גינא דיעבד נוש
נושא לכתחלה מש
נמי לא והא מדרקני
אנדרוגינוס חייבין
דת"ק ספוקי מספק
מפשיטא פשיטא ליה
משני מקומות דמר
משני מקומות ומר

וְכֹן לִרְ"ר' יוֹסִי סָבֵר דִּתְרוּמָה בּוֹמֵן הוּא דִּרְבָּנָן וּבִ' קִדְשֵׁי קִדְשֵׁי
(וְהִנֵּה יְד ק: ס) גֵּרָם בְּכָל הַסְּפָרִים אִיר' יוֹסִי מִשּׁוֹם ר' שִׁמְעוֹנִי ר' יוֹסִי
לְעוֹלָם סָבֵר דְּקִדְשָׁה לְעִמְדָּה אֵלֶּה יֵי חֻלְקֵן בִּין קִדְשֵׁי הָאֶרֶץ לְמַחְלֹת
שִׁעוֹר שֶׁלֹּא הָיָה מִשְׁמַע סָבֵר ר' יוֹסִי קִדְשֵׁי הָאֶרֶץ לְחֹרֵיטָה
וּבִמְדַרְשׁ רֹחַ מִשְׁמַע דְּהוּ דִּרְבָּנָן דְּקִדְשָׁר ר' יוֹסִי מִעֲשֻׁרֹת בִּין שְׁגִלָּה
וּפְטוּרָה וְסִיבִי עֲלֵמָן מֵאִלְיָן וְסִיבִי ר' יוֹסִי לְחִיבָה לְיִמְיָן דְּהֵא
דְּקִדְשָׁר הֵא וְאֵלֶּה דִּמְר' ר' יוֹסִי לֹא מִשּׁוֹם סָבֵר ר' יוֹסִי כּוֹסִי
אֵלֶּה מִשּׁוֹם לְחִיבָה דְּר' יוֹסִי לְחֹרֵיטָה וּמִמְנִי קִימִי וְעוֹד אִיר' יוֹסִי
דִּלְדִּין נִרְאֶה שְׁסוֹם חֹסֶס יֵאמָר שְׁקִדְשָׁה הָאֶרֶץ בּוֹמֵן בֵּית שֵׁי לְמַעֲשִׂיֹת
וְיִבְלֵךְ מִזֹּת הַתְּלוּיֹת בְּאֶרֶץ הֵימָּה מְדַרְשׁ וְהִיא דְּמַדְרֵשׁ וְסִיבִי
לְחֹרֵיטָה מִשְׁמַע פִּירוֹת וְסִיבִי בִּין שְׁגִלָּה וּפְטוּרָה מִשְׁמַע דְּלִיחִיבָה וְסִיבִי
חִיבִי בְּעֲמֵן מֵאִלְיָה שְׁכּוּרֹת יוֹמֵר מִמֶּה שְׁהִי חִיבִים בְּתַחֲלֵה שְׁסוֹסִי
מִשְׁמַע פִּירוֹת וְעוֹד אִיר' מִחוּךְ הִירוֹשְׁלָיִם לְשִׁבְעִים זֹפִי' דְּכִי פִירוֹ
שְׁגִלָּה וּפְטוּרָה שְׁקִדְשָׁה לְחִיבָה לֹא קִדְשָׁה עֲלֵמָן וְכֵן הֵא חֹסֶס
וְיִמְיָן מִזֹּת הַתְּלוּיֹת הֵא שְׁקִדְשָׁה לְחִיבָה וְכֵן הֵא חֹסֶס לֹא חִיבִי

[illegible]

להו לבנתיה מקוואות ציומ' ניסן שלא ירבו טעמים על הוואלס
ורבו גידוליו על עיקרן מורח וימיה דברקת בתהל דמסכת ע"ו ודק
ראשון בטל ונאקה לר"י דהיה דמס' ע"ו דאמרינן ראשון ראשון בטל
ישנ' ימי וברקת דלע טעם עיקרן מן המורה דל דלכאמ' באלו שיה
דלכא' ס' מן ההיתר אי לאו דלפ קמא קמא היה נאסר כגון אל שיה
דלג נפיש עמודיה טפי (ממזלזל קטן לבין נסך החמירי יותר מבשאי
דבי אינא למימ' ראשון בטל בנאסורא דלג' הימירל ואל נפיש עמודיה
קאי ויז פריך האס' ממחנ' דין נסך אסר בטל שזא' מלא נלאו דמיה
בשר דהא כל שזא' קטן דלג נפיש ואל דפריך עלה מין במין דבינ' ע
לא קאמר דבטל אלג עד ס' לא פריך אלג מכה רישא מדסיפא איסורו
דבולה ממתינ' הימירל לנו איסורא וימ' אמת הוא דבינ' אסור כגון
הכי מני למימר בה סא חנן במס' מקוואות (פ"ד מ"ד) מים שאובין ו
בשר אל רוב פסול פסול מנחל על מנחל פסול אימינ' וכן סאן ממחנ'
תנן אנדרוגיט' נושא. פירוש דמשמע נשאין גמורים וברא' הוא ס'
אנדרוגיט' שקדש קידושין ונאש' מני אס' נשא דיעבד
דמדקדק מדשי' למחלה לישא' ול' אסרינן ליה למחלה נאש' נשים
מסביר לאסור מחלה טעמ' וז' יעודי יז לפס' דאנדרוגיט' טעם
נושא אהלינחל דרבי יוסי וזכר' לנחום שזא' פסול מים

ואנא אמינא לרבי יוסי. דהא ממתי' ר' יוסי קאמ' לה אנדרוגיטס
 כהן וכו' ולירידה אמינא קף מאכילה בחזה ושוק דהא דרומה גמי לר'
 יוסי דלוריימא היא אף בזמן הזה: **ירושע ראשונה.** בימי ירשע
 היא ירושה און שני עזרד דכשגלי גלות ראשונה גמליה קדושת
 הארץ: **שלישית אין להם.** כלומר לא

רתניא^א בסדר עולם
 שתה ירושה ראשונה
 אין להן וא"ר יוחנן
 ויס' וסבר רבי יוחנן
 אלא תנן ^במקוה
 מכוונות נתן סאה
 יהודה בר שילא אמר
 יבין מאי לאו דנשתיר
 רובו ואיכיעת אימא
 ששני אומר ^גתנן
 אם נשא והא נושא
 אבל לא נישא אלא
 נמי דיעבד אמרי לא
 אבל לא נישא דיעבד
 פא רבי אליעזר אומר
 סקילה כוכר מכלל
 ייה בין למר בין למר
 איכא בנייהו סקילה
 רב חייבין עליו סקילה
 כוכר אמר רב
 ליתא

בנשמות: דלם נשקול רובא. אבל עד פלגא שפיר דמי: ואיכשם
אימא. לעולם בעינן דבריא דברבין ויאי דקאמר אנשים שלא רבו
 חולין משום דתלינן שאמאי אומר חולין לחור חולין ופלו ויאי רבו
 אישור אבל לא יליכא למימר שאאי אומר חולין דהא מוא מיד
 מבלגלי וליכא למימר חזר ונטלה: **מן אנדרוניום נושא.** למחלה.
 אלמא זכר מעליה הוא וקשיא לרש לקים דאמר אין מאכלי בחוה
 ושוק: **מי אס נשא נשוי.** בדעיא גיטא מיניה משום ספק זכר ולעולם
 ספקא הוא: **מאי אבל לא נשא.** (א) משמע דיעבד: **מי נשא נמי**
דיעבד אמרי לא נושא לבחלה אבל לא נשא דיעבד נמי לא. ולעולם
 קשה ליה לר"ל ודייקא כר' יוחנן: ומוכחי' לר' יוחנן **והא מדרסני סיפא**
רז: משני מקומוס. אפי' בנקבות. ושעמא מפדש לקמן (נ): מקרא
 בשמעתי: ור"א **סבר כוכר.** במקום זכרות אין במקום נקבות לא:
 ליחא

הנה לקדש את כל איי בדאמר (וחילין דף יא.) הרבה כרסים כ"ו וכמו
ואפס"כ חייבו עממא מאלילין וקדשו וקדשו קדשה מן המורה:
המורה את הבית (כ"ב דף יא: טו: פסא) מיי פירות מיהא פלגא מלדאורי'
ובחא בנקדש טעוריס אמר רב פסא לא אמרן אלא מיי סגול דם לא
משמע דלא חל לא העטיל ר' ועוד אמרי' בחא מיי הסא (וחילין דף סד.
ע"א ריבויא ואמי פירות בהדיא קמי לה דפי' בקונטרס ו"ל דפרך
בזי מ' פסא והו' בדשמי פירות ריב מנצטלים המיי במי פירות
דור למחשין ומדרבנא ודעין דרייה ועוד י"ל דמלדאורייתא קמא קמא
דקדשין במס' מוואולא (מ"ג) ואכולהו קא"ר יוחנן עד ריב יא:
ול ר' כפרה מיהא פסא (פסא דף סא: טז:) גבי אבוה דשמואל ענד

וְכִי הַיְדֹד מִן הַיָּדָה (וְדָרָה וּ): כָּל שַׁעֲרָה בְּשִׁבְעִים וְנֹטְעֵי בְּשִׁבְעִים
 אִיִּר יוֹחֵן הַמַּעֲרָה יֵין נֶמֶךְ מַחֲבִית לְבֹר אֶפְרָיִם כֹּל הָיִם כִּיִּל רֶחֶשׁ
 יִיִּי דוּקָה עַד ' אֲבָל אִם אֵין ' מִן הַיְמִירָל לֹא דִלֵּאֵל הַנִּתְחַבֵּל כִּיִּן
 וְסַפְסַף דַּחַד עַד: אִם וְיִבְרַח ' מִיִּים (וְיִר דָּה וּ) וְסֵא וְסֵא וְסֵא
 וְסֵא בִּת אֲחֵת אִם אִם הַמַּעֲרָה בְּדָר דְּנִפִּישׁ עֲמוּדֵיהּ טַפִּי מִפִּי חֲבִית
 אִיסוּרִים כְּדָמֵן הַסֵּא וְסֵא (דַּחַד) שְׁהָא כָּל שְׁהָא וְקַסְבֵּר רַבִּי יוֹחֵן
 וְנִתְחַבֵּל וְהִלֵּךְ עַד ' וְלֹא אֲמַרְיִן שְׁלִיסוּר כָּל שְׁהָא דְּאֲמַתְמִיחִין דְּהַסֵּא
 אִיסוּרָא לֵנו הַיְמִירָל לֹא הוּא מֵאִי לִשְׁנֵי דִלְיִירִי נִפִּישׁ עֲמוּדֵיהּ מִפִּי
 יֹאֵל לֹא נִפְשׁוּר מַחֲרָה דִלְיִיסוּרָא לֵנו מֵאִי הַיְמִירָלִי אֲלֵיִי דְרַבִּי יוֹחֵן נָמִי
 לֵנו הַיְמִירָל רִישָׁא נָמִי אִיסוּרָא לֵנו הַיְמִירָל וְקַמֵּי כָּל שְׁהָא וְסַפְסִי
 עֵינֵין בֵּין אִיסוּרֵי הַיְמִירָל בֵּין אִיפֻסָּא: דְּלֵא נִשְׁקִיָּה רַבָּא. מִימָה
 שְׁמַיִם אֵין מַחֲרָבֵת בְּחֹזֵר וְיִבְמַעַדָה עַד מַעֲלֵת הַמַּעֲרָה אִם רִיב כֹּסֵר
 וְעַד עַד שְׁלֵה הַיְעִיז מִתְּקֹרֵה בִּי מַשְׁעֵה בְּדָרָה שְׁנֹאֵרִין דְּרַבִּנָּן גַּם רַבִּי:
 וְיִמְאִיל בְּחֹרֵמָה דְּלֹאֲרִיתָא דִּשְׁאֵל לֵנו הוּא שְׁנֹאֵרִין וְדֹאֵין הִיִּל לְמִימֵר
 לִשְׁמַע לְכַתְּמָלָה דִּחַךְ סוּגִיָּה הִיִּי פִי נִשְׁוֹאֵין וְדֹאֵין אֲבָל אֵין לְפִרֵּשׁ
 מַשְׁוֹלָלֹת וְכוּ' בִּזוּ מַחֲמֵר מֵאִכְרִיל לְרַבִּי וְחִימָה בִּזְמַן הוּא דְּרַבִּנָּן לֹא
 מִתְּקֵל דְּחִיב לִישָׁא דְּמִשְׁפַּק אִפְרִיִי וְרַבִּי וְיִבִּי פִּירָךְ מֵאֲדִנְרֹגִיטֵס
 וְיִבִּי דְרַבִּי וְיִבִּי אִם אִם פִּרְזֵי יְהוּדָה מִסְפִּיק בִּינִימִס:

מסורת הש"ס

גדה מז. ב) ונחיש כב.
קיוחח פיו מ"ב, ג) לעיל
ג) ד) ל"ל נראה דהכי.
כ"ך, ה) ואללל כ"ל ועי'
י"ס ע"ז ע"ב ד"ה ודיקא

נרת אור השלם

והביאך יי' אלהיך אל
ארץ אשר ירשו אבותיך
ישתה והיטבך והרנך
אבותיך: דברים ל ה

בליזן הש"ס

ש"י ד"ה נתן סאת וכו'
 י פירות וכו'. ע"י זכאים
 ע"י ע"י פירות דלי
 ש"י כי יין וכו'.

הנהגות הב"ח

רש"י ד"ה מאי חבל
דמשמע: (3) תיב'
ה ירישה וכו' דמדרש
רות איכא לחוקמי:

מוסף רש"י

[illegible]